

ZARZĄDZENIE Nr 7/2011
STAROSTY POWIATU SZTUMSKIEGO
z dnia 23 lutego 2011r.

w sprawie karty audytu wewnętrznego.

Na podstawie art. 274 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240), rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania audytu wewnętrznego (Dz. U. Nr 21, poz. 108), Kodeksu etyki audytora wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych i Karty audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych ” ogłoszonych w Komunikacie Nr 16 Ministra Finansów z dnia 18 lipca 2006 r.(Dz. Urz. Min. Fin. Nr 9, poz.70) oraz Standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych ogłoszonych w Komunikacie nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 9, poz.84).

Starosta Powiatu Sztumskiego ustala:

KARTĘ AUDYTU WEWNĘTRZNEGO

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Ilekcroć w niniejszej karcie jest mowa o:

- 1) *Starosta* – należy przez to rozumieć Starostę Powiatu Sztumskiego ;
- 2) *jednostce* – należy przez to rozumieć Starostwo Powiatowe w Sztumie i jednostki organizacyjne Powiatu Sztumskiego .
- 3) *audytorze* – należy przez to rozumieć audytora wewnętrznego;
- 4) *karcie* – należy przez to rozumieć kartę audytu wewnętrznego;
- 5) *ustawie* – należy przez to rozumieć ustawę o finansach publicznych.

§ 2.

Niniejsza karta wraz z książką procedur audytu wewnętrznego stanowią zespół wewnętrznych uregulowań prawnych, w oparciu o które prowadzony jest audyt wewnętrzny w jednostce.

Rozdział 2

Ogólne cele i zasady audytu wewnętrznego

§ 3.

1. Ogólnym celem prowadzenia audytu wewnętrznego jest usprawnianie funkcjonowania jednostki.
2. Audyt wewnętrzny poprzez niezależną i obiektywną ocenę systemów zarządzania i kontroli funkcjonujących w jednostce wspiera Starostę w realizacji celów i zadań.

3. Audyty wewnętrzny poprzez czynności doradcze przyczynia się do usprawniania funkcjonowania jednostki.
4. Rola audytu polega na wykrywaniu i oszacowaniu potencjalnego ryzyka, mogącego się pojawić w ramach działalności jednostki oraz na badaniu i ocenianiu adekwatności, skuteczności i efektywności systemów kontroli wewnętrznej mających na celu eliminowanie lub ograniczenie takiego ryzyka.
5. Audyt obejmuje czynności o charakterze zapewniającym i doradczym. Podstawowe znaczenia mają czynności o charakterze zapewniającym. Działania o charakterze doradczym mogą być wykonywane o ile ich cel i zakres nie naruszają zasady obiektywizmu i niezależności audytu.

Rozdział 3

Zakres audytu wewnętrznego

§4.

1. Audyt wewnętrzny jest działalnością niezależną i obiektywną oceną, której celem jest wspieranie Starosty w realizacji celów i zadań przez systematyczną ocenę kontroli zarządczej oraz czynności doradcze.
2. Ocena, o której mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej w jednostce poprzez:
 1. przegląd ustanowionych mechanizmów kontroli wewnętrznej oraz wiarygodności i rzetelności informacji operacyjnych, zarządczych i finansowych;
 2. ocenę przestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych jednostki oraz programów, strategii i standardów ustanowionych przez właściwe organy;
 3. ocenę zabezpieczenia mienia jednostki;
 4. ocenę efektywności i gospodarności wykorzystania zasobów jednostki;
 5. przegląd programów i projektów w celu ustalenia zgodności funkcjonowania jednostki z planowanymi wynikami i celami;
 6. ocenę procedur i praktyk sporządzania, klasyfikowania i przedstawiania informacji finansowej;
 7. ocenę dostosowania działań jednostki do przedstawionych wcześniej zaleceń audytu lub kontroli.
3. Audyt wewnętrzny obejmuje także wykonywanie czynności doradczych mających na celu usprawnienie funkcjonowania jednostki

Rozdział 4

Sprawozdawczość

§ 5.

1. Audytor sporządza sprawozdanie z audytu wewnętrznego, w którym przedstawia w sposób jasny, rzetelny i zwięzły ustalenia i zalecenia poczynione w trakcie audytu wewnętrznego.

2. Sposób i tryb przekazania sprawozdania określają odrębne przepisy.
3. Jeżeli w trakcie przeprowadzania audytu audytor dostrzeże znamiona czynów, które według jego oceny kwalifikują się do wszczęcia postępowania w zakresie dyscypliny finansów publicznych, postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, wówczas zawiadamia o tym fakcie Starostę.

Rozdział 5

Prawa i obowiązki audytora

§ 6.

Audytor w zakresie wykonywanych zadań:

- 1) jest uprawniony do przeprowadzania audytu wewnętrznego we wszystkich obszarach działalności jednostki;
- 2) ma zagwarantowane prawo dostępu do wszelkich dokumentów i materiałów, do pomieszczeń jednostki, do wszystkich pracowników oraz wszelkich innych źródeł informacji potrzebnych do przeprowadzenia audytu wewnętrznego, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 3) ma zagwarantowane prawo dostępu do pomieszczeń jednostki z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 4) ma prawo żądać od kierownika i pracowników jednostki informacji oraz wyjaśnień w celu zapewnienia właściwego i efektywnego prowadzenia audytu wewnętrznego;
- 5) może z własnej inicjatywy składać wnioski, mające na celu usprawnienie funkcjonowania jednostki;
- 6) nie jest odpowiedzialny za procesy zarządzania ryzykiem i procesy kontroli wewnętrznej w jednostce, ale poprzez ustalenia i zalecenia poczynione w wyniku przeprowadzenia audytu wewnętrznego, wspomaga kierownika jednostki we właściwej realizacji tych procesów;
- 7) nie jest odpowiedzialny za wykrywanie przestępstw, ale powinien posiadać wiedzę pozwalającą mu zidentyfikować znamiona przestępstwa;
- 8) nie może przyjmować takich czynności, które wchodzą w zakres zarządzania jednostką oraz przeprowadzać audytu w jednostce, w której wykonywał czynności operacyjne w okresie dwóch lat poprzedzających termin audytu;
- 9) w zakresie wykonywania swoich zadań współpracuje z audytorami zewnętrznymi, a także z kontrolerami Najwyższej Izby Kontroli oraz innych instytucji kontroli.

Rozdział 6

Zasady działania w odniesieniu do niezależności

§ 7.

1. Audyt wewnętrzny w jednostce organizacyjnej prowadzi w sposób niezależny i obiektywny audytor wewnętrzny.
2. Audytor podlega bezpośrednio Staroście, który zapewnia organizacyjną odrębność wykonywanych przez audytora zadań określonych w karcie.
3. Audytor wewnętrzny dysponuje pełną swobodą w zakresie identyfikacji obszarów ryzyka.
4. Audytor wewnętrzny jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań..
5. Zakres audytu wewnętrznego nie może być ograniczony. Starosta powinien być niezwłocznie powiadomiony o wszelkich próbach ograniczenia zakresu audytu.
6. Audytor postępuje zgodnie z przepisami prawa, *Standardami audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych* i *Kodeksem etyki audytora wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych* oraz uznaną praktyką audytu wewnętrznego.

Rozdział 7

Relacje z Najwyższą Izbą Kontroli i innymi instytucjami kontrolnymi

§ 8.

1. Podczas planowania i wykonywania zadań audytowych, bierze się pod uwagę, o ile jest to możliwe, plan czynności kontrolnych i sprawdzających, wykonywanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i inne instytucje kontrolne tak, aby uniknąć niepotrzebnego nakładania się kontroli i audytów.
2. Dokumentacja z przeprowadzania audytu wewnętrznego, w tym sprawozdania i notatki z czynności sprawdzających, udostępniane są Najwyższej Izbie Kontroli i innym instytucjom kontrolnym za pośrednictwem Starosty.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

S T A R O S T A

Wojciech Cymerys